

Disney

Άννα & Έλσα

Η ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ Η ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ ΜΑΓΕΙΑ

**Ο ΓΗΤΕΥΤΗΣ
ΤΩΝ ΑΡΚΟΥΔΩΝ**

Έρικα Ντέιβιντ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

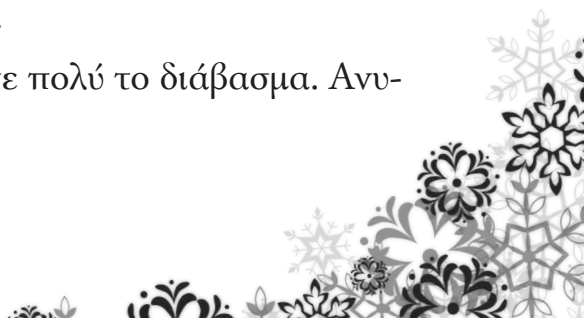

Κεφάλαιο 1

Ήταν μια ασυνήθιστα ζεστή μέρα στο βασίλειο της Αρεντέλας. Η πριγκίπισσα Άννα έστρεψε το κεφάλι της προς τον ουρανό και αναστέναξε με ευχαρίστηση – οι ακτίνες του ζέσταιναν τα χέρια και το πρόσωπό της. Περπατούσε προς την πλατεία της Αρεντέλας, καθώς σήμερα θα διάβαζε στα παιδιά του χωριού ένα παραμύθι.

Στην Άννα άρεσε πολύ το διάβασμα. Ανυ-

πομονούσε να μοιραστεί την αγάπη της για τα βιβλία με τους λιλιπούτειους πολίτες του βασιλείου, ειδικά μια μέρα σαν τη σημερινή, που μπορούσαν να καθίσουν έξω.

Κατηφόριζε χαρούμενη στον λιθόστρωτο δρόμο. Πέρασε μπροστά από τον φούρνο της Τίλντας στη γωνία. Χαιρέτησε τον Λίαντερ, που είχε το καθαριστήριο του χωριού και εκείνη την ώρα άπλωνε σεντόνια σιγομουρμουρίζοντας, ως συνήθως, έναν σκοπό. Όταν έφτασε, επιτέλους, στη θορυβώδη πλατεία, χαμογέλασε ευχαριστημένη. Μια μεγάλη ομάδα παιδιών την περίμεναν γύρω από το ρολόι. Μάλλον και αυτά ανυπομονούσαν ν' ακούσουν το παραμύθι που θα τους διάβαζε!

«Πριγκίπισσα Άννα! Πριγκίπισσα Άννα!» φώναξαν ενθουσιασμένα χτυπώντας τα χεράκια τους, μόλις την είδαν να πλησιάζει.

«Γεια σας, μικρά μου» είπε η Άννα τρυφερά.

Έβγαλε μια μεγάλη κουβέρτα από το σακίδιό της και την άπλωσε κάτω. «Για μαζευτείτε. Μόλις καθίσουν όλοι, θα αρχίσουμε το παραμύθι μας».

Η Άννα περίμενε υπομονετικά να βολευτούν όλα τα παιδιά και, ενώ ήταν έτοιμη να βγάλει το βιβλίο της, άκουσε μια φωνή: «Περιμένετε και εμένα!».

Ήταν ο Όλαφ, που έτρεχε προς το μέρος τους με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

«Θες να ακούσεις το παραμύθι, Όλαφ;»

«Μα ναι! Λατρεύω τα παραμύθια!» απάντησε ενθουσιασμένος ο χιονάνθρωπος. «Προλαβαίνουμε να κάνουμε πρώτα μια ζεστή αγκαλιά;»

Η Άννα γέλασε και άπλωσε τα χέρια της.

«Πάντα προλαβαίνουμε να κάνουμε μια αγκαλιά».

Ο Όλαφ αγκαλιάστηκε με πολλά από τα

παιδιά και τελικά κάθισε στην πολύχρωμη κουβέρτα. Όταν ησύχασαν όλοι, η Άννα έβγαλε το βιβλίο της.

«Σήμερα θα διαβάσουμε...» είπε και έκανε μια δραματική παύση. «...Τον *Αυλητή του Χάμελιν!*»

«Ααααα! Ωωωωω!» ακούστηκε από μια χορωδία παιδικών φωνών. Ο Όλαφ γύρισε προς το κοριτσάκι που καθόταν δίπλα του.

«Δεν το έχω ξανακούσει αυτό το παραμύθι» ψιθύρισε. «Αλλά μπορεί να είναι το αγαπημένο μου!»

Η Άννα σήκωσε το βιβλίο της ψηλά, ώστε να μπορέσουν όλα τα παιδιά να δουν την εικόνα στο εξώφυλλο. Στη συνέχεια ξεκίνησε να διαβάζει την πρώτη σελίδα.

«Μια φορά κι έναν καιρό...» είπε κοιτώντας τα προσωπάκια των παιδιών. Όλα τους, μαζί και ο Όλαφ, παρακολουθούσαν εκστασια-

σμένα. Η πολύβουη πλατεία είχε επιτέλους ησυχάσει. Η Άννα χαμογέλασε και συνέχισε να διαβάζει.

Το παραμύθι εκτυλίσσόταν σε μια γερμανική πόλη, που την έλεγαν Χάμελιν. Το Χάμελιν λοιπόν είχε κατακλυστεί από ζημιάρικα ποντίκια. Τα τρωκτικά έτρωγαν τα φαγητά των χωρικών και γέμιζαν τον τόπο με σκουπίδια. Ο βασιλιάς Χάμελιν προσπάθησε να τα ξεφορτωθεί, αλλά δεν τα κατάφερε.

Όσπου μια μέρα στις πύλες του χωριού εμφανίστηκε ένας μυστηριώδης άντρας με έναν μαγικό αυλό. Υποσχέθηκε πως θα οδηγούσε τα ποντίκια μακριά από την πόλη, αν έπαιρνε για αμοιβή ένα σακί χρυσάφι. Ο βασιλιάς συμφώνησε και ο άντρας άρχισε να παίζει τον αυλό του. Τα ποντίκια, υπνωτισμένα από τη μουσική, σχημάτισαν μια γραμμή πίσω από τον αυλητή και τον ακολούθησαν μακριά από

την πόλη. Χάρη στην υπέροχη μουσική του, οι κάτοικοι του Χάμελιν σώθηκαν!

Τα παιδιά ξέσπασαν σε χειροκροτήματα, όταν η Άννα τελείωσε το παραμύθι. Η πριγκίπισσα σηκώθηκε και έκανε μια παιχνιδιάρικη υπόκλιση. Ο Όλαφ στο μεταξύ είχε μείνει... παγωτό. Τα μάτια του ήταν γουρλωμένα και το στόμα του ορθάνοιχτο.

«Όλαφ, πώς σου φάνηκε το παραμύθι;» ρώτησε η Άννα.

Ο Όλαφ πετάχτηκε όρθιος και άρχισε να χειροκροτά όλο χαρά.

«Ήταν... ήταν... υπέροχο!» φώναξε.

Προς μεγάλη έκπληξη της Άννας, ο Όλαφ έπιασε την καρτομύτη με τα δύο του χέρια και άρχισε να παριστάνει τον αυλητή του παραμυθιού. Παρέλαυνε καμαρωτός γύρω από την κουβέρτα, μουρμουρίζοντας έναν δημοφιλή σκοπό. Τα παιδιά τσίριζαν και γελούσαν

ενθουσιασμένα. Στη συνέχεια μπήκαν σε μια γραμμή πίσω από τον Όλαφ, όπως τα ποντίκια του Χάμελιν, και τον ακολούθησαν καθώς πήγαινε γύρω γύρω στην πλατεία.

Η Άννα χτυπούσε τα χέρια της στον ρυθμό, όταν ξαφνικά ένιωσε την κοιλιά της να διαμαρτύρεται.

«Έλα, Όλαφ» φώναξε. «Είναι σχεδόν ώρα για βραδινό! Πάμε στο παλάτι να δούμε πώς πέρασε και η Έλσα».

Η Άννα και ο Όλαφ αποχαιρέτησαν τα παιδιά, με την υπόσχεση ότι θα τα ξαναπούν την επόμενη εβδομάδα με ένα καινούριο παραμύθι.

The background of the entire page is a soft, painterly illustration of a snowy, mountainous landscape under a pale blue sky. In the foreground, a large, white, snow-covered branch or ice formation curves from the left side towards the center. The overall color palette is cool, dominated by various shades of blue and white.

Disney
ΨΥΧΡΑ
ΚΙ
ΑΝΑΠΟΔΑ

**Είναι χνουδωτές, είναι χαριτωμένες
αλλά είναι και... ζημιάρες!**

Παρόλο που η Αρεντέλα είναι ένα κρύο, χιονισμένο μέρος, οι πολικές αρκούδες σπάνια περνούν αποκεί. Προς μεγάλη έκπληξη όλων όμως μια οικογένεια πολι-
κών αρκούδων εντοπίζεται στα περίχωρά της να κάνει διάφορες ζημιές. Ο Όλαφ λατρεύει τις αρκούδες, όμως η Έλσα και η Άννα πρέπει να βρουν πώς αυτά τα ζώα βρέθηκαν στο χωριό τους και πώς θα τα πείσουν να γυρίσουν πίσω στο αρκτικό τους σπίτι.

ISBN: 978-618-03-0592-0

9 786180 305920

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΖΗΤ 80592

Copyright © 2016 Disney Enterprises, Inc.